

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1733/2019
12.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Симо Лончар, адвокат из ... против туженог ББ, ... чији је пуномоћник Игор Симић, адвокат из ... ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 516/18 од 11.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 516/18 од 11.01.2019. године, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка коа неоснован.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П1 број 2678/14 од 20.06.2018. године, одбачен је поднесак пуномоћника тужиоца са жалбом од 01.03.2018. године изјављен против пресуде Првог основног суда у Београду П1 број 2678/14 од 17.11.2018. године, као непотпун.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 516/18 од 11.01.2019. године, одбачена је жалба тужиоца изјављена против решења Првог основног суда у Београду П1 број 2678/14 од 20.06.2018. године.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредби парничног поступка.

Испитујући побијано решење Вишег суда у Београду Гж1 516/18 од 11.01.2019. године, у смислу члана 408. ЗПП у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијаног решења, нема битне повреде одредби парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је пред другостепеним судом учињена повреда поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се у ревизији указује.

Према образложењу решења Првог основног суда у Београду П1 број 2678/14 од 20.06.2018. године, пресудом донетом у овом предмету 17.01.2017. године, решено је по тужби тужиоца на тај начин што је иста делом одбачена, док је у преосталом делу њен тужбени захтев одбијен као неоснован. Против наведене пресуде тужилац је 01.03.2018. године поднела жалбу, па је првостепени суд, након што је утврдио да жалба није потписана од стране пуномоћника тужиоца, применом одредбе члана 371. став 1. ЗПП, поднесак тужиоца са жалбом одбацио као непотпун.

Одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Првог основног суда у Београду П1. број 2678/14 од 20.06.2018. године, другостепени суд је исту одбацио применом одредбе члана 371. став 1. ЗПП, имајући у виду да против решења којим је жалба која није потписана одбачена, није дозвољена посебна жалба.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд поступио када је донео решење којим је жалбу тужиоца одбацио.

Наиме, одредбом члана 371. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) прописано је да ако на основу података из жалбе не може да се утврди која се пресуда побија или ако жалба није потписана, првостепени суд ће решењем, против кога није дозвољена жалба, да одбаци жалбу као непотпуну (члан 101. став 5.).

У конкретном случају, тужилац је поднеском од 01.03.2018. године повукао тужбу у једном делу, док је истовремено изјављена и жалба на ставове први, други, четврти и пети првостепене пресуде. Међутим, увидом у поднесак од 01.03.2018. године, утврђено је да исти није потписан, из ког разлога су се стекли услови из одредбе члана 371. ЗПП, за одбацивање жалбе као непотпуне, при чему, како то проистиче из садржине ове одредбе, жалба на ово решење није дозвољена.

У контексту претходно наведеног, сви ревизијски наводи тужиоца којима се указује на то да је ожалбено решење донето уз битну повреду одредабе парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 371. ЗПП, нису основани, с обзиром на то да је оспорено решење донето управо правилном применом наведене одредбе Закона о парничном поступку, при чему здравствени проблеми на које указује тужилац у ревизији, нису од утицаја за доношење другачије одлуке у погледу решења које се ревизијом оспорава.

Имајући изнето у виду, одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 414. у вези члана 420. ЗПП.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић